

[Bækgaard.]

Retten til Prisforhøjelse indtraadte. Dette var næppe Meningen, dengang Lovforslaget blev fremsat, og det er heller ikke stemmende med den sædvanlige Fremgangsmaade. Imidlertid tog Behandlingen af Lovforslaget en Dag mere end beregnet, og det gør jo en vis Forskel. Efter min Opfattelse vilde det have været rigtigt at ændre Datoen med det samme, saadan som der ogsaa blev gjort Henstilling om; saa tror jeg ikke, der var opstaaet nogen Fortrædelighed. Hvorvidt det nu er praktisk muligt, og hvorvidt man ikke kommer til at gøre Uret til anden Side, hvis der laves om paa det, vil jeg ikke i Øjeblikket være i Stand til at udtale mig om, men da det er stillet i Udsigt, at der skal nedsættes et Udvalg til Behandling af Sagen, finder jeg heller ikke Anledning til at gaa dybere ind paa den her. Vi kan nu se, hvilke Oplysninger der fremkommer, og derefter kan vi saa tage Stilling til Sagen.

Anna Westergaard: I § 2, Stk. 5, i Loven om Tillæg til Lov om Afgift paa Hvedemel er det anført, at alle handlende, der den 24. Januar 1940 ved Døgnets Begyndelse havde Beholdninger af Hvedemel, skulde betale en forhøjet Afgift af disse Lagre. Lovforslaget herom var ventet færdigbehandlet i Rigsdagen den 23. Januar med Ikrafttræden straks, men dets Behandling sluttede først ved Vedtagelsen i dette høje Ting den 24. om Eftermiddagen. Den oprindelige Hensigt har altsaa været, at Afgiftsforhøjelsen for Lagre først skulde træde i Kraft straks efter Lovens Vedtagelse, men dette forpurrede ved, at Lovens Behandling i Rigsdagen trak ud. Imidlertid er der i Lovens § 2, Stk. 3, indsat en Ventil, der i rimelig Grad regulerer Forholdet. Det er nemlig her foreskrevet, at der gives Afgiftsfrihed — altsaa for Forhøjelsen — for indtil 1 000 kg af Lagrene, og da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) ved Lovforslagets Behandling her i Tinget i Januar henstillede, at Datoen i Lovforslagets § 2, Stk. 5, blev ændret fra den 24. til den 25. Januar, blev denne Henstilling af den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri besvaret med en Henvielse til denne Ventil i § 2, Stk. 3, idet Ministeren paapegede, at den nævnte Bestemmelse sikkert vilde dække Dagens Salg.

Det foreliggende Lovforslag af 31. Januar gaar nu ud paa at bemyndige Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at tilbagebetale eller unnlade at opkræve Afgifts-

forhøjelsen for afgiftspligtig Hvedemel, der er solgt den 24. Januar i Aar. Efter de af den højtærede Minister nu givne Oplysninger synes den i Loven indsatte Ventil i Virkeligheden at have været tilstrækkelig til at sikre en normal Afvikling af de paa-gældende Forhold, og mit Parti kan derfor ikke paa det foreliggende Grundlag tilsiige sin Bistand til Lovforslagets Gennemførelse, men naturligvis er vi villige til i et Udvalg at medvirke til en saglig Behandling af de i Sagen foreliggende Problemer.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) udtalte, at der var ingen, som den 24. Januar kunde sælge til en højere Pris end den fastsatte Maksimalpris, og det betød, at det var urigtigt at opkræve Afgiften. Jeg vil hertil siige, at selvfølgelig kunde enhver tage Forbehold over for Købere og har sikkert ogsaa gjort det. Der stod nemlig udtrykkeligt i Lovforslaget, at Loven skulde træde i Kraft den 24. Januar, og at der skulde betales Afgift af alt, hvad der var paa Lager den 24., minus de 1 000 kg. Jeg har gjort Rede for, at saadant Forbehold sikkert ogsaa er taget. Jeg har saaledes nævnt et Eksempel paa, at man ikke blot den 24. Januar var klar over dette Forhold, men selv den 23., samme Dag som Lovforslaget blev fremsat, og det endda saa langt her fra København, som man overhovedet kan komme, naar man vil drive en større Virksomhed. Naar det er Tilfældet, bliver der kun tilbage, om det kan paavises, at der er nogen, som ikke har vidst, at der maatte betales en Afgift, og af den Grund har solgt uden at tage Forbehold samt udleveret Varen; men det foreligger der ingen som helst Beviser for, og jeg tror efter det Eksempel, jeg har nævnt, at det heller ikke kan skaffes.

Det ærede Medlem anførte, at naar der var nogen, der havde solgt saa meget paa det nævnte Tidspunkt, var det ikke dem, der var Skyld i det, det var, fordi nogle ønskede at købe i Forventning om, at Prisen først vilde blive forhøjet den 25. Januar. De har imidlertid ikke haft nogen som helst Grund til at tro dette, for Lovforslaget blev fremsat den 23. med en udtrykkelig Bestemmelse om, at det skulde gælde fra den 24. Det blev meddelt i Radioen og i Aviserne, at Lovforslaget indeholdt denne Bestemmelse, og at Partierne i Folketinget ved første Behandling havde anbefalet Lovforslaget. Derfor kan det ikke være rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at man ønskede at købe den 24., fordi man